

ת"פ 38315/12/15 - מדינת ישראל נגד מיכל קליינמן זעירא, רפאל מזרחי, יוסף עבד אל גני, תאסיר אבו שעבאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 38315-12-15 מדינת ישראל נ' קליינמן
זעירא(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט ארז יקואל
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מיכל קליינמן זעירא (עציר)
2. רפאל מזרחי
3. יוסף עבד אל גני
4. תאסיר אבו שעבאן

הנאשמים

גזר דין (נאשם 3)

1. הנאשם הורשע, על פי הודייתו ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.
2. אישומים 1-13 שבכתב האישום המקורי, מייחסים לנאשמת 1 שורה של עבירות מרמה בהיקף של 24,193,817 ₪, הכוללות עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף, קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים, הלבנת הון שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס, ניהול פנקסי חשבונות כוזבים והשמטת הכנסות מדו"ח.
3. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם את האישום ה- 14 שבכתב האישום המקורי. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 10.10.15, יצר הנאשם 2 קשר עם עו"ד זינגר - המתלונן ואמר לו ששמע כי מדברים עליו "**בצורה לא טובה**" בעולם התחתון ולכן עליהם להיפגש. בהמשך, נפגש הנאשם 2 עם עו"ד זינגר בבית קפה בתל-אביב. כעבור זמן מה הצטרף אליהם הנאשם. הנאשם 2 הציג את הנאשם כשותפו. הנאשם אמר לעו"ד זינגר כי הוא ורואי החשבון מוסא סאבא ואיברהים אל-לולו, העובדים בחברות שבבעלות עו"ד זינגר, גנבו מהנאשמת 1 סכום של 6 מיליון ₪ וכי החוב עבר לגורמים בעולם התחתון שמטרתם לגבות ממנו את הכסף. הנאשם ביקש מעו"ד זינגר להיפגש עם אותם גורמים והאחרון נעתר לכך. למחרת, מסר הנאשם לעו"ד זינגר כי עליו להגיע לאורווה בכפר ג'ואריש שברמלה (להלן: "**האורווה**").

עמוד 1

והסביר לו כיצד להגיע למקום.

במהלך מספר ימים עובר ליום 11.10.15, ניסה הנאשם להתקשר למשרדו של רו"ח סאבא וביום 11.10.15, הגיעו הנאשם ואדם נוסף למשרדו של רו"ח סאבא, אשר לא נכח במקום באותה עת. למחרת, שוב הגיעו הנאשם ואדם אחר למשרדו של רו"ח סאבא. הנאשם מסר לאחרון כי שמו השתרבב בהקשר של עסקת מקרקעין עם הנאשמת 1 ועו"ד זינגר וכי מתקיימת פגישה בנושא. רו"ח סאבא השיב כי לא ידוע לו במה מדובר והנאשם והאחר עזבו את המקום. ביום 13.10.15, התקשרו הנאשמים 3-4 לרו"ח סאבא, אשר לא ענה לשיחה. במהלך מספר ימים עובר ליום 12.10.15, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התקשר הנאשם לרו"ח אל-לולו וביקש ממנו שיגיע לפגישה באורווה שאליה עתיד להגיע גם עו"ד זינגר, אך הלה סירב לכך.

ביום 12.10.15, הגיע עו"ד זינגר לאורווה, שם פגש בנאשמים 3-4 ובאחרים, אחד מהם בשם סאמר (להלן: **"סאמר"**). הנאשם ביקש מעו"ד זינגר להרחיק את מכשיר הטלפון הנייד שלו, נטל אותו מידי והכניסו לרכבו. הנאשם 4 הציג עצמו כמייצג את הנאשמת 1. עו"ד זינגר שאל אם נאשם 4 ייצג את הנאשמת 1 בבית המשפט. בתגובה, אמר אחד מהנוכחים כי **"אין כאן בית משפט... לצדק שלנו לא צריך בית משפט"**.

בהמשך, אמר סאמר לעו"ד זינגר כי הנאשמת 1 טוענת שהוא גנב ממנה סכום של 6 מיליון ₪ ובכך פגע בה קשות. עו"ד זינגר השיב כי הגיע לפגישה זו כדי לנקות את שמו, שכן מדובר בטענות סרק אשר נדחו כבר במפגש שהתקיים בביתו של מר יוסי הררי שבקיסריה וכי הוא אינו מתכוון להידרש לבירור כל פעם לפני גורם אחר. בתגובה, מסר לו מי מהנוכחים: **"זה תחנה אחרונה וזה תלוי בך. זאת תחנה אחרונה שלך ושלנו"**. עו"ד זינגר שטח לפני הנוכחים את טענותיו לפיהן הנאשמת 1 ביצעה מעשי מרמה, היא זו שחייבת כסף לאנשים וכי מסר גם תלונה במשטרה על כך. סאמר קבע פגישה נוספת עם הנאשמת 1 ועם עו"ד זינגר, למחרת היום. בשלב זה, התברר לנוכחים כי עו"ד זינגר נושא עליו מכשיר הקלטה (להלן: **"המכשיר"**). סאמר כעס, חטף את המכשיר מידו של עו"ד זינגר והעבירו לאחר והנאשם קם מכסאו בכעס. עו"ד זינגר אמר כי המכשיר לא הקליט וסאמר אמר לו כי המכשיר מוחזרם. בהמשך זרק לעברו של עו"ד זינגר כסף כדי שיקנה מכשיר הקלטה חדש. עו"ד זינגר החזיר את הכסף ואמר כי על המכשיר יש מידע אישי והוא אינו למכירה. סאמר התקרב אל זינגר עד כדי מרחק נגיעה ואמר לו: **"הטייפ הזה מוחזרם. אני לא עושה בירור איתך. אתה זבל. אני חותך את זה ותסתלק מכאן לפני שתיפגע... אתה תסתלק מפה עכשיו לפני שתיפגע ואני אגיד לך עוד משהו, שאותי לא תראה בחיים שלך אבל אתה תשמע מאיתנו המון"**. עו"ד זינגר הלך לרכבו ופנה לנאשם 4, בהיותו חבר למקצוע עריכת הדין, בבקשה שסייע לו לקבל את המכשיר. הנאשם 4 השיב לו כי הם אינם נמצאים במשרד עורכי דין. בהמשך, פנה עו"ד זינגר לנאשם 2 בבקשה כי יחזיר לו את מכשיר ההקלטה. הנאשם 2 מסר לו כי הם אינם מעוניינים בכך וכעס עליו שהקליט אותו בפגישתם הראשונה.

בתאריך 13.10.15, הזמין הנאשם 4 את עו"ד זינגר לפגישה בביתו שבלוד. בפגישה זו, נטל הנאשם 4 את מכשיר הטלפון הנייד של עו"ד זינגר, בהסכמתו והניחו על מדף מרוחק, תוך הבטחה כי יחזירו בתום הפגישה. הנאשם 4 טען כי עו"ד זינגר חייב לנאשמת 1 סכום של 6 מיליון ₪. עו"ד זינגר הכחיש זאת מכל וכל. אז, התקשר הנאשם 4 לנאשמת 1 בנוכחותו של עו"ד זינגר והשניים שאלו אותה שאלות שונות, עד אשר הנאשם 4 סיים את השיחה ואמר לעו"ד זינגר כי הוא שמע את הטענות והוא נותן פסק דין, לפיו על עו"ד זינגר לשלם לנאשמת 1 סכום של 6 מיליון ₪. עו"ד זינגר שב וטען כי על הנאשמת 1 לשלם סכום של 2 מיליון ₪ ללקוחותיו. הנאשם 4 כעס על עו"ד זינגר

וטען כי הוא אינו מכבד אותו בביתו, כי הוא מנסה לעזור וכי על עו"ד זינגר להימנע מלהסתבך עם הנאשמת 1 ועם האנשים שבסביבתה. עו"ד זינגר מסר לנאשם 4 כי לא ייתן יד לניסיונות סחיטה כנגדו וביקש את המכשיר. הנאשם 4 השיב לו כי יקבל את המכשיר רק במסגרת הסכם כולל וכי תוכנו של המכשיר, ממנו "הם" הכינו עותקים, עלול להביא למאסרו. עו"ד זינגר המשיך לבקש את המכשיר והנאשם 4 השיב לו כי מדובר באנשים "לא פשוטים", שהוא עצמו אינו קשור אליהם אך הוא רק מנסה לעזור לו. כעבור מספר ימים, התקשר הנאשם 4 אל עו"ד זינגר וביקש אותו שיסיר את צווי עיכוב היציאה מן הארץ אשר הוטלו על הנאשמת 1. זינגר השיב כי לא הוא שביקש צווים אלו. ביום 16.10.15, שלח הנאשם 4 מסרון לעו"ד זינגר, בו ציין לפניו כי הוא אינו מייצג עוד את הנאשמת 1.

הסדר הטיעון

4. הנאשמים 2-3 הגיעו להסדר טיעון עם המאשימה, לפיו יודו בעבירות המיוחסות להם, יורשעו בביצוען והמאשימה תעתור לעונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי במתקן כלליה ובניכוי ימי מעצרם, בעוד שההגנה תעתור לעונש של 6 חודשי מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, ללא ניכוי ימי המעצר. זאת, בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי כספי לפי שיקול דעתו של בית המשפט.
5. עניינו של נאשם 2 הסתיים ודינו נגזר, בין היתר, ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל. עניינו של נאשם 4 נגזר אף הוא במסגרת הסדר טיעון מלא והוא נדון, בין היתר, ל- 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך עבודות שירות.

עתירות הצדדים ותמצית טענותיהם

6. בהתאם להסדר הטיעון, עותרת המאשימה לגזירת עונשו של הנאשם למאסר בפועל בן 6 חודשים. המאשימה מדגישה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל 3 רישומים ללא הרשעה ו- 2 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות אלימות שבעטין ריצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. המאשימה מוסיפה ומדגישה כי הנאשם סיים את עבודות השירות שבועות אחדים עובר לביצוע העבירה מושא גזר דין זה. עוד טוענת המאשימה כי חלקו של הנאשם בעבירה גדול מזה של הנאשם 2, שעונשו נגזר ל- 6 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הבהירה כי חלקו של הנאשם בעבירות כולל את השתתפותו בשתי הפגישות הראשונות ואת ניסיונות האיתור של רואי החשבון סאבא ואיברהים. המאשימה סבורה כי יש לייחס חומרה משמעותית לכך שמעשי הנאשם נמשכו על פני תקופה לא מבוטלת, לכך שאין המדובר באירוע נקודתי ולכך שהמעשים כללו שיתוף פעולה בין מספר גורמים עברייניים, תוך תיאום, תכנון ומודעות מלאה מצדם.
7. הנאשם, מנגד, עותר לריצוי עונש המאסר מושא ההסדר, על דרך של עבודות שירות ולגישתו, יש לבכר אפשרות זו על פני ריצוי העונש במאסר בפועל. הנאשם הוסיף וטען, כי יש להתייחס לאירועים המיוחסים לו בכתב האישום כאל אירוע אחד מתמשך, להבדיל מאישום מרובה עבירות. לגופן של העבירות המיוחסות לו, טוען הנאשם כי מדובר בעבירות המצויות ברף נמוך של חומרה, שכן הן לא הניבו תוצאה כלשהי, לא כללו אלימות פיזית, או מילולית, לא הייתה דרישה לתשלום והמתלונן לא מסר אתנן כלשהו. הנאשם הוסיף

והפנה להודעותיו של עו"ד זינגר, מהן עולה כי הנאשם לא היה דומיננטי בפגישה השנייה שנערכה באורווה וכי לא הייתה לו שליטה כלשהי על יתרת הדברים שנאמרו במסגרתה. עוד נטען, כי עברו הפלילי של הנאשם אינו כולל עבירות של סחיטה באיומים והעובדה כי שהה במעצר בית מלא למשך כשנה וללא הפרות, מלמדת כי יש לבכר את ריצוי העונש בעבודות שירות. הסנגור סבור כי יש לייחס משקל משמעותי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו נשוי ואב ל-3 ילדים הנושא בנטל הפרנסה ונתון בקושי כלכלי משמעותי. הסנגור סבור כי ריצוי העונש בעבודות שירות, ישיג את הן את האינטרס הציבורי והן את האינטרס הפרטי של הנאשם, המשתקף באמצעי שפגיעתו בחירותו ובצרכי משפחתו פחותה.

שני הצדדים תמכו טענותיהם באסמכתאות.

8. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם אינו מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות. הממונה מפנה לקיומו של מידע מודיעיני מאת משטרת ישראל, בו עיינתי, המצביע על מסוכנותו לבטחון הציבור, או על סכנה הנשקפת כלפיו.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה והביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בטענות הצדדים ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות בעניינו של הנאשם - שוכנעתי כי יש לקבל את עמדת המאשימה ולגזור את דינו ל-6 חודשי מאסר לריצוי במתקן כליאה. התרשמתי כי חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, עברו הפלילי וחווה הדעת השלילית מאת הממונה על עבודות השירות בעניינו, מטות את הכף לעבר העדפת ריצוי עונשו במאסר ממש.

10. בפתח הדברים אציין כי שוכנעתי שהסדר הטיעון מאזן נכונה בין האינטרס הציבורי, לבין האינטרס הפרטי של הנאשם ונסיבותיו האישיות ולכן ראיתי לנכון לאמצו. השאלה שבה עליי להכריע, היא האם ראוי לקבוע בעניינו של הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי במתקן כליאה, או בעבודות שירות.

11. ככלל, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, לפיו יש לגזור את עונשו של נאשם באופן התואם את מידת אשמו ואת חומרת המעשים שבהם הורשע. על פי תיקון 113 לחוק, יש להעניק בכורה, אם כי לא בלעדיות, לעקרון זה, בעוד שנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, תובאנה בחשבון במסגרת קביעת העונש המתאים שבתוך מתחם הענישה עצמו (ר' סעיף 40'א' לחוק; ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13)).

12. עבירות הסחיטה באיומים הן חמורות ביותר. תכליתן להטיל מורא בלב הקורבנות על מנת להניעם להיעתר לדרישות כספיות ואחרות ונעוץ בהן חשש מובנה לפגיעה בשלום הציבור וברכוש. חומרתן מתבטאת אף בעונש הקבוע לצדן - שבע שנות מאסר. ככלל, עבירות אלו מצדיקות ענישה מרתיעה ומכאיבה, שיש בה משום העברת מסר ברור ומרתיע בדבר חומרת המעשים (ר' ע"פ 5145/12 אבו זאיד נ' מדינת ישראל).

(28.1.13); ע"פ 11541/05 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2006); ע"פ 6785/09 זוארץ נ' מדינת ישראל (2.2.11); ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלון (1.11.2001); ע"פ 5279/01 בגימוב נ' מדינת ישראל (02.24.07).

13. לצד זאת, על בית המשפט להביא בחשבון את נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, תוך איזון בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין ובכלל זה, נסיבות אישיות, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו ומשפחתו וסיכויי שיקומו, שאם בנמצא - יש להביאם בחשבון, גם כשיקול מרכזי שבגינן רשאי בית המשפט לגזור עונש בעל אופי שיקומי, כעבודות שירות (ר' סעיפים 40ד', 40יא' לחוק; ע"פ 10292/06 פלוני נ' מדינת ישראל (8.4.08)).

14. בהתאמת הדברים לעניינו של הנאשם; מעובדות כתב האישום עולה כי הוא נטל חלק עיקרי ומהותי במסכת האיומים והסחיטה כלפי המתלון. מסכת זו נמשכה על פני תקופה לא מבוטלת וכללה תיאום ושיתוף פעולה בין מספר גורמים עברייניים.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות אישיות, או שיקומיות, שיש בהן כדי הטיית הכף לעבר העדפת ריצוי העונש בעבודות שירות. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל, בין היתר, עבירות אלימות, באופן המצביע על כך שאין המדובר בהסתבכות מקרית או חד-פעמית בפלילים. הנאשם סיים לרצות עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, אך מספר חודשים עובר להסתבכותו הנוכחית ונחזה, אפוא, כי עונש דומה אף לא הרתיע אותו בעבר. הנאשם אף לא הצביע על נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה, או על התנהגות חיובית ותרומה בולטת לחברה, או על מאמצים לחזור למוטב, או לתקן את תוצאות העבירה והנזק שנגרם בעטייה.

יתרה מכך, הממונה על עבודות השירות אינו ממליץ על ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, לאור קיומה של מסוכנות לבטחון הציבור, המבוססת על מידע משטרתי. עינתי במידע זה ושוכנעתי כי קיים יסוד סביר לחשש שריצוי העונש בעבודות שירות יסכן את בטחון הציבור.

15. לא נעלמה מעיניי הודייתו של הנאשם וקבלת האחריות מצדו, כמו גם נסיבותיו האישיות וצרכי פרנסת משפחתו, המונה חמש נפשות. עם זאת, אינני סבור כי נסיבות אלו מצדיקות העדפת ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ודעתי היא כי הסדר הטיעון, המקל לכשעצמו, מבטא נכונה את האיזון בין נסיבות אלו, לבין עקרון ההלימה.

16. אינני מקבל את טענת הנאשם, לפיה יש לזקוף לזכותו את העובדות שהמתלון בעצמו חשוד בביצוע עבירות, או את הטענה לפיה קיימות ראיות שיש בכוחן להביא לזיכוי הנאשם בדיון. עובדות אלו לא נכללו בכתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם ולא הוכחו מלפניי. לפיכך, קיים קושי מובנה להתייחס לטענות אלו במסגרת שיקולי גזר הדין המבוסס על כתב האישום המתוקן.

אין בידי לקבל אף את טענת הנאשם לפיה הדברים שהשמיע בפגישתו עם המתלון לא כללו איומים מפורשים כלפיו. כפי שצינתי במסגרת גזר דינו של הנאשם 2, איום אינו חייב להיעשות במילים מפורשות וכל התנהגות יכולה

לעלות לכלל איום, כך גם נוכחותם של אנשים מסוימים בנסיבות מסוימות ולאור הקשרם של הדברים (ר' ע"פ 6368/09 זקן נ' מדינת ישראל (12.7.2010)).

17. לאור כל אלו, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם אינו תואם את הפרופיל של מי שראוי להורות על מאסרו בעבודות שירות ולפיכך, אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** בן 6 חודשים ובניכוי ימי המעצר בין התאריכים 24/11/15 - 7/1/16. הנאשם יחל בריצוי עונשו ביום 30.4.17 וייתצב במזכירות בית משפט זה, עד השעה 12:00.

ב. **פיצוי** למתלונן עו"ד זינגר בסכום של 15,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם על דרך הפקדתו במזכירות בית המשפט בתוך 30 ימים. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המתלונן, בד בבד עם עותק מגזר הדין.

ג. **מאסר על תנאי** בן 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה, אם יעבור על עבירות דומות בהן הורשע, בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור - כדין.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ז, 06 אפריל 2017, במעמד הצדדים.